

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Anatolie Țurcan
Elena Cobzac
Victor Boico

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Struțu Leonid, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

Struțu Leonid xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.07.2014 – 18.03.2015;
Instanța de apel: 29.04.2015 – 17.06.2015;
Instanța de recurs: 24.08.2015 – 23.02.2016;
Instanța de apel: 07.04.2016 – 08.12.2016;
Instanța de recurs: 24.02.2017 – 27.06.2017;
Instanța de apel: 18.08.2017 – 14.05.2019;
Instanța de recurs: 02.08.2019 – 22.08.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 martie 2015, Struțu Leonid a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Struțu Leonid a fost învinuit pentru faptul, că acesta la 05 iunie 2009, aflându-se în mun. Chișinău, deținând funcția de director al SRL „Autobat-Trans” cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere

a bunurilor altei persoane, sub pretextul procurării automobilelor noi din salonul companiei „Daac-Hermes” pentru necesitățile firmei sale, prin falsificarea contractului de împrumut a mijloacelor bănești și a chitanței la dispoziția de încasare cu nr.110 din 05 iunie 2009, a însușit de la cet. Cuciuc Stela mijloace bănești în sumă de 24 000 euro, bani pe care i-a dobândit și i-a însușit ilicit folosindu-i în scopuri personale, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 25 septembrie 2009, aflându-se în mun. Chișinău, deținând funcția de director al SRL „Autobat-Trans” cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul procurării mai multor automobile noi din salonul companiei „Daac-Hermes” pentru necesitățile firmei sale, prin falsificarea contractului de împrumut a mijloacelor bănești și a chitanței la dispoziția de încasare cu nr.25/09 din 25 septembrie 2009, a însușit de la cet. Cuciuc Stela mijloace bănești în sumă de 36 000 euro, bani pe care i-a dobândit și i-a însușit ilicit, folosindu-i în scopuri personale, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Struțu Leonid să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de gestionarea surselor financiare, pe termen de 5 ani.

În susținerea cerințelor procurorul a invocat că, inculpatul Struțu Leonid a împrumutat de la Cuciuc Stela 60 000 euro cu dobânda de 6 %, pentru procurarea automobilelor pentru SRL „Autobat-Trans”, iar la 29 septembrie 2009 a introdus la Banca Comercială Română suma de 237 555 lei pentru combustibilul procurat la compania petrolieră Lukoil Moldova, suma de 230 371,28 lei a fost transferată la contul SC „Uz-Autotraining” SRL, iar restul sumei 184 274 lei i-a transmis lui Caminschii Dumitru pentru echiparea transportului cu sisteme de gaz, radiogiraficare, aparate de casă și nu a avut posibilitate de a restitui datoria și procentul dobânzii, fiind concediat.

Totodată, probele acuzării dovedesc cu certitudine că Struțu Leonid a primit sumele de bani în urma înșelăciunii, deoarece s-a stabilit că, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, el a prezentat părții vătămate date false precum că necesită să procure automobile de la compania „Daac-Hermes”, însă, conform informației parvenite de la această companie, s-a constatat că Struțu Leonid în perioada 05 iunie 2009-25 septembrie 2009, nu a procurat careva automobile pentru necesitățile firmei „Autobat-Trans” SRL.

Mai mult, s-a stabilit cu certitudine că, banii la care se referă instanța au fost introduși peste 3 luni după primirea sumei de 24 000 euro și peste 4 zile după primirea sumei de 36 000 euro de la Cuciuc Stela.

Astfel, instanța nu poate afirma cu certitudine că în Banca Comercială Română s-au introdus anume banii indicați supra.

Acest fapt este infirmat și de actul controlului IFS și declarațiile martorului Caminschi Dumitru, de aceea, acuzarea a considerat, că inculpatul a primit sumele de bani de la partea vătămată în urma abuzului de încredere, deoarece a promis restituirea banilor în termen strict stabiliți, cu calcularea dobânzii în procente, astfel, inculpatul în scopul însușirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin încheierea defectuoasă a contractelor din 05 iunie 2009 și 29 septembrie 2009, își asuma unele obligațiuni ca condiție pentru a primi sumele de bani.

În realitate, inculpatul Struțu Leonid nu intenționa să-și îndeplinească obligațiunile sale și, folosindu-se de relațiile de încredere cu partea vătămată Cuciuc Stela, a însușit banii primiți în sumă totală de 952 200 lei, deoarece, fiind chestionat în instanță a înaintat diferite versiuni: precum că i-a transmis banii lui Caminschi Dumitru; precum că a introdus o parte din bani la Banca Comercială Română, însă nu a putut explica de ce nu a restituit banii și procentul dobânzii, conform prevederilor contractului încheiat și termenilor stabiliți.

Mai mult, fiind audiat în cadrul altui dosar penal, a declarat și o altă versiune - precum că suma de 60 000 euro a fost achitată pentru procurarea a 6-7 automobile de mare tonaj și utilaj pentru auto service.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, din cumulul de probe prezentate, nu este dovedită vinovăția inculpatului.

5. Procurorul, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului, a invocat că, instanța de apel având dreptul să reformeze sentința atacată în sensul casării soluției adoptate de prima instanță, nu a supus unei noi aprecieri probele administrate în cauza penală, astfel încât a mers pe ideea preconcepută a primei instanțe, în care s-a statuat asupra nevinovăției inculpatului.

Totodată, a indicat că ambele instanțe de judecată nu au supus unei aprecieri minuțioase materialul probator administrat în cauză, sub aspectul laturii subiective a faptei imputate inculpatului care semnalizează o intenție cu rea-credință de inducere a părții vătămate în eroare și profitând de încrederea acesteia, a determinat-o să-i transmită banii, cu consecința deposedării de aceste bunuri.

Procurorul a specificat că, pe lângă aspectul laturii subiective, se evidențiază și cel al laturii obiective, astfel încât acțiunile inculpatului reprezintă o simulare, care este demonstrată prin lipsa de fundamentare juridică și economică a situației inculpatului, caracterul irealizabil al angajamentului asumat, or, prin promisiunile care au durat timp de 6 ani, părții vătămate nu i-au fost restituite atât sumele de bani împrumutate cât și dobânda calculată.

Atitudinea inculpatului inclusiv și lipsa disponibilității efective a acestuia de a-și executa obligațiunile, denotă prezenta scopului de cupiditate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel în decizia sa s-a bazat în totalmente și a reiterat argumentele și concluziile primei instanțe expuse în sentința.

Indicând la nerespectarea în speță a prevederilor art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de recurs a reținut că, prima instanță prematur a reținut situația de fapt și ca urmare a stabilit nevinovăția lui Struțu Leonid, fără a indica motivele pentru care instanța a respins unele probe aduse în sprijinul acuzării și fără a argumenta prin ce sunt relevante pentru cauza dată comentariile din literatura juridică de specialitate, iar instanța de apel la rândul său, nu a completat aceste omisiuni, menținând concluzia primei instanțe.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță a dat apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, probelor administrate și verificate în ședința de judecată, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Astfel, a ajuns corect la concluzia cu privire la achitarea lui Struțu Leonid de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii.

8. Procurorul, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În susținerea cerințelor, procurorul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, specificând în acest sens că, instanța de judecată a dat apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, ori - nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel.

8.1. Avocatul Suduc Marian în numele părții vătămate Cuciuc Stela, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor, apărarea a invocat motive similare cu cele invocate în recursul acuzării, criticând decizia instanței de apel sub aspectul modalității greșite de apreciere a probelor, susținând totodată că instanțele de fond la adoptarea și menținerea soluției de achitare s-au bazat doar pe declarațiile inculpatului, care de altfel a înaintat diferite versiuni precum că suma de bani i-a transmis lui Caminschii Dumitru, apoi că i-a depus pe cont la Banca Comercială Română, lăsând fără apreciere declarațiile părții

vătămate Cuciuc Stela, martorilor Cuciuc Alexandru, Bejan Viorel și Drevova Elena, care în viziunea recurentului pe deplin dovedesc vinovăția lui Struțu Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2017, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel în decizie s-a bazat în totalitate pe argumentele și concluziile primei instanțe expuse în sentința.

Însă, instanța de apel, respingând probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii, nu a combătut prin careva argumentare juridică întemeiată alegerile procurorului, astfel formulând soluția sa pe presupuneri și noțiuni teoretice. În consecință, instanța de apel a reținut generic că, situația de fapt și de drept expusă în sentința primei instanțe privind achitarea lui Struțu Leonid pe art.190 alin.(5) Cod penal, este corectă.

Procurorul în prima instanță și în instanța de apel a invocat ca probe decisive declarațiile părții vătămate Cuciuc Stela, martorilor Cuciuc Alexandru, Drevova Elena, Bejan Viorel și Caminschii Dumitru, probe care în opinia procurorului confirmă faptul, că inculpatul Struțu Leonid a întreprins acțiuni concrete îndreptate spre însușirea ilicită a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari de la Cuciuc Stela, prin înșelăciune și abuz de încredere

Totodată, instanța de recurs ordinar a conchis că, instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat de procuror, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, adoptând o soluție neargumentată la modul convenit, având un caracter generic.

Instanța de recurs ordinar a conchis că, instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul căhotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de procuror în apel.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Struțu Leonid a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o activitate ce ține de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive, precum și s-au admis pretențiile civile înaintate de către Cuciuc Stela cu dispunerea încasării din contul lui Struțu Leonid a prejudiciului material în mărime de 60 000 Euro, echivalentul în lei conform cursului oficial al BNM la data executării deciziei și a prejudiciului moral în mărime de 90 000 lei.

11. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță la adoptarea sentinței, incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și astfel eronat a concluzionat că inculpatul Struțu Leonid, învinuit în baza art.190 alin.(5) Cod penal, urmează a fi achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanța de apel a notat că, din analiza cumulului de probe acumulate la cauza penală, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, rezultă cert că, inculpatul a săvârșit dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari.

În acest sens, instanța de apel a constatat că Struțu Leonid la 05 iunie 2009, aflându-se în mun. Chișinău, deținând funcția de director al SRL „Autobat-Trans” cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul procurării automobilelor noi din salonul companiei „Daac-Hermes” pentru necesitățile firmei sale, prin falsificarea contractului de împrumut a mijloacelor bănești și a chitanței la dispoziția de încasare cu nr.110 din 05 iunie 2009, a însușit de la Cuciuc Stela mijloace bănești în sumă de 24 000 euro, bani pe care i-a dobândit și i-a însușit ilicit, folosindu-i în scopuri personale, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 25 septembrie 2009, aflându-se în mun. Chișinău, deținând funcția de director al SRL „Autobat-Trans” cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul procurării mai multor automobile noi din salonul companiei „Daac-Hermes” pentru necesitățile firmei sale, prin falsificarea contractului de împrumut a mijloacelor bănești și a chitanței la dispoziția de încasare cu nr.25/09 din 25 septembrie 2009, a însușit de la Cuciuc Stela mijloace bănești în sumă de 36 000 euro, bani pe care i-a dobândit și i-a însușit ilicit, folosindu-i în scopuri personale, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului Struțu Leonid în baza art.190 alin.(5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor alte persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Respectiv, instanța de apel a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Struțu Leonid a dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în sumă totală de 60 000 euro, adică 952 200 lei MD, conform cursului valutar oficial la data de 05.06.2009 și la data de 25.09.2009.

Astfel, instanța de apel a notat că, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la prezenta cauză penală, apreciate de către instanța de apel, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de

vedere al coroborării lor, totodată menționând că probele prezentate de apărare nu confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate, și nu pot fi puse la baza unei sentințe de achitare.

Ce ține de pedeapsă, instanța de apel a notat că, ține cont de prevederile art.art.7, 61, 75-77 Cod penal, de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii care este una deosebit de gravă, de persoana inculpatului Struțu Leonid, care a săvârșit o infracțiune cu scop de cupiditate, anterior nu a fost judecat, nu este angajat în câmpul muncii, este necăsătorit, are la întreținere un copil minor, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, lipsa circumstanțelor agravante sau atenuante.

Cât privește acțiunea civilă, instanța de apel a conchis că, în partea recuperării prejudiciului material solicitat de partea vătămată Cuciuc Stela, urmează a fi admisă integral, deoarece s-a demonstrat comiterea de către inculpatul Struțu Leonid a infracțiunii incriminate, prin care a fost cauzată dauna materială de 60 000 Euro, iar în partea prejudiciul moral urmează a fi admisă parțial, având în vedere că suma solicitată de partea vătămată Cuciuc Stela este prea mare, ținând cont de suferințele psihice provocate părții vătămate. Astfel, instanța de apel a conchis că suma echitabilă și rezonabilă pentru recuperarea prejudiciul moral cauzat în speță, este de 90 000 lei.

12. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Struțu Leonid la data de 29.07.2019, care indică temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că partea apărării substanțial a argumentat motivele de respingere a tuturor versiunilor invocate partea acuzării în apel, însă asupra acestor argumente instanța de apel nu s-a expus în decizia sa, or aceasta s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriul administrat, ignorând și prevederile art. 436 Cod de procedură penală, fără a aprecia probele prezentate de partea apărării. Totodată, a indicat că instanța de apel nu era în drept să-și întemeieze concluziile pe probele - declarațiile părții vătămate, a soțului părții vătămate și martorilor audiați în prima instanță, care nu au fost verificate în ședința instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Mai mult, notează că solicitările inculpatului pentru efectuarea expertizei contabile au fost ignorate de organul de urmărire penală și de către instanța de apel, deși sunt prezente 3 ordonanțe a procurorului municipiului Chișinău de obligare a efectuării expertizelor contabile.

De asemenea, consideră că instanța de apel rejudecând cauza doar a enumerat probele dar nu le-a apreciat prin prisma art.101 Cod de procedură penală, nu a apreciat fiecare probă separat, fără a indica motivele de respingere a probelor apărării, nu a apreciat contractele de împrumut și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.190 alin.(5) Cod penal, în redacția nouă din 17.08.2018, prin ce a depășit limitele învinuirii, or, împrejurările de fapt și de drept reținute de instanța de apel, nu se găsesc în rechizitoriu.

Astfel, consideră recurentul că soluția de condamnare în baza unei noi învinuiri, fără ca aceasta să fie pusă în discuția părților în ședința de judecată, contravine jurisprudenței naționale și CtEDO, fiind încălcat și dreptul inculpatului la apărare și dreptul de a cunoaște pentru ce faptă este învinuit.

Prin urmare, indică inculpatul că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

13. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, asupra recursului declarat de către inculpat au depus referințe:

13.1. Procurorul, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind depus peste termen.

În acest sens, s-a invocat că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019 a fost pronunțat în aceeași zi, fiind comunicat inculpatului Struțu Leonid și avocatului acestuia Kovali Vladimir, că decizia motivată v-a fi pronunțată în ședința publică la data de 11 iunie 2019, ora 14:00 (f.d.71 vol.VI). La 11 iunie 2019 în ședința de judecată a instanței de apel, fără careva motive întemeiate nu s-au prezentat avocatul Kovali Vladimir și nici inculpatul Struțu Leonid, iar pronunțarea integrală a deciziei a fost amânată pentru 25 iunie 2019, ședință la care inculpatul Struțu Leonid nu s-a prezentat, fiind prezent avocatul Kovali Vladimir, care putea recepționa hotărârea motivată.

Astfel, consideră că termenul de declarare a recursului de către inculpatul Struțu Leonid, împotriva deciziei instanței de apel din 14 mai 2019, pronunțată integral la 25 iunie 2019, ora 14:00 a expirat la 26 iulie 2019. De fapt, a fost o posibilitate reală din partea inculpatului Struțu Leonid, de a declara recurs ordinar în termenul stabilit de lege.

Prin urmare, consideră că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit conform art.422 Cod de procedură penală, nu a fost respectat de către recurent, ori recursul ordinar a fost depus la cancelaria Curții Supreme de Justiție la data de 29 iulie 2019 (f.d.115 vol.VI), adică recursul a fost declarat cu întârziere de 3 zile de la data expirării termenului de 30 zile.

13.2. Avocatul Covali Vladimir a declarat referință în numele inculpatului Struțu Leonid, invocând că, recursul a fost declarat în termen și urmează a fi declarat admisibil, cu casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentare referinței se invocă afirmații că, în ședința din 14 mai 2019 s-a dat citirii dispozitivului și s-a anunțat că, pronunțarea deciziei motivate va avea loc pe 11.06.2019. În procesul-verbal al ședinței (f.d.71 vol. VI), este notat că reprezentantul inculpatului avocatul Kovali Vladimir s-a prezentat și a fost anunțat că pronunțarea v-a avea loc pe 25.06.2019, dată la care s-a mai indicat precum că, în acea zi a primit copia deciziei, fapt care nu corespunde adevărului, deoarece copia deciziei nu era perfectată complet și a fost rugat să aștepte sunetul grefierului. Totodată, notează că lipsește

recipisa de primire a copiei deciziei motivate și prezența în dosar a scrisorii de însoțire cu nr.2035 din 08.07.2019, prin care i s-a transmis copia deciziei motivate.

Apărătorul menționează că, la pronunțarea hotărârii integrale, legea nu solicită obligatoriu prezența părților, iar pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțarea sentinței, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării. Hotărârile se plasează pe portalul web al instanței de judecată, astfel devenind publice pentru toți, însă în speța dată informația pe pagina web a Curții de Apel Chișinău a fost publicată la data de 03.07.2019.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

La caz, se reține că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, a fost pronunțat la 14 mai 2019 *în prezența inculpatului* Struțu Leonid și a apărătorului său Kovali Vladimir, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d.70-71 vol. VI), fiind menționat că, pronunțarea integrală a deciziei va avea loc la 11 iunie 2019. Ulterior, la 11 iunie 2019, în temeiul art.338 alin.(3) Cod de procedură penală, pronunțarea deciziei integrale a fost amânată pentru 25 iunie 2019.

Astfel, la 25 iunie 2019, în prezența apărătorului inculpatului, Kovali Vladimir a fost pronunțată decizia integrală (f.d.71 vol. VI), respectiv, având în vedere prevederile art.422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel, curge de la data pronunțării deciziei integrale 25 iunie 2019.

În acest context, Colegiul penal reține că la 29 iulie 2019, conform ștampilei pe recursul depus (f.d.115 vol. VI), inculpatul Struțu Leonid a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, evident peste termenul legal de declarare a recursului ordinar prevăzut de lege, fără a invoca careva argumente privind depunerea tardivă a recursului.

Mențiunea din recurs că, se anexează plicul poștal și confirmarea de la poșta Moldovei și informația xerox (f.d.124-125 vol. VI), nicidecum nu arată că prin acestea este expediat un recurs ordinar către Curtea Supremă de Justiție, or, în adresele de pe plic nici nu figurează astfel de adresat.

Alegațiile din referința avocatului Kovali Vladimir că, la data de 25 iunie 2019 nu a recepționat copia deciziei instanței de apel, Colegiul penal le apreciază pur declarative, or, dânsul nu a contestat conținutul procesului-verbal, iar recursul este

declarat nu de către apărătorul Kovali Vladimir, ci de către inculpatul Struțu Leonid, care urma să respecte termenul de 30 zile pentru declararea recursului ordinar.

Mai mult, nici adresarea din 21 august 2019 cu fișierul atașat la aceasta (despre alerta cu bombă la Curtea de Apel Chișinău) și afirmațiile că ziua de 26 iunie 2019 a fost o zi nelucrătoare pentru Curtea de Apel Chișinău, nu pot servi ca temei pentru a recunoaște recursul ordinar semnat de inculpatul Struțu Leonid - ca depus în termenul legal de 30 de zile.

În acest sens, Colegiul penal statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, recursul ordinar declarat la 29 iulie 2019 de către inculpatul Struțu Leonid, împotriva deciziei instanței de apel din 14 mai 2019, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

Mai mult, Colegiul penal notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiu vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că, admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

15. În temeiul art.432 alin.(1) și alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Struțu Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, în propria cauză penală, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 29 august 2019.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Elena Cobzac

Victor Boico